

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 356/2010

z dnia 26 kwietnia 2010 r.

wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii

(Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 956/2011 z dnia 26 września 2011 r.	L 249	1	27.9.2011
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Rady (UE) nr 641/2012 z dnia 16 lipca 2012 r.	L 187	3	17.7.2012
► <u>M3</u>	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 943/2012 z dnia 15 października 2012 r.	L 282	6	16.10.2012
► <u>M4</u>	Rozporządzenie Rady (UE) nr 432/2013 z dnia 13 maja 2013 r.	L 129	15	14.5.2013

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 356/2010

z dnia 26 kwietnia 2010 r.

wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 1 i 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii i uchylającą wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 20 listopada 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „Radą Bezpieczeństwa”), działając na podstawie rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, przyjęła rezolucję nr 1844 (2008) potwierdzającą ogólne i całkowite embargo na handel bronią z Somalią wprowadzone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (rezolucja RB ONZ) nr 733 (1992) oraz wprowadzającą dodatkowe środki ograniczające.
- (2) Dodatkowe środki ograniczające dotyczą ograniczania dostępu i finansowych środków ograniczających przeciwko osobom i podmiotom wskazanym przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji Organizacji Narodów Zjednoczonych utworzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) dotyczącej Somalii (zwany dalej „Komitetem Sankcji”). Oprócz ogólnego embarga na handel bronią rezolucja wprowadza szczegółowy zakaz dotyczący bezpośredniego i pośredniego dostarczania, sprzedaży lub transferu broni i wyposażenia wojskowego oraz szczegółowy zakaz świadczenia pomocy w tym zakresie i pokrewnych usług na rzecz osób i podmiotów umieszczonych w wykazie przez Komitet Sankcji.
- (3) Środki ograniczające są skierowane do osób i podmiotów wskazanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) jako osoby i podmioty, które angażują się lub wspierają działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w tym akty zagrażające porozumieniu z Dżibuti z dnia 18 sierpnia 2008 r. lub procesowi politycznemu, czy też akty zagrażające użyciem siły wobec tymczasowych instytucji federalnych (TIF) lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), naruszają embargo na handel bronią i powiązane środki lub utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej lub jej dystrybucję w Somalii.
- (4) Dnia 16 lutego 2009 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB dotyczące środków ograniczających wobec Somalii ⁽²⁾, które wprowadziło między innymi finansowe środki ograniczające wobec osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów umieszczonych w wykazie przez ONZ, jak również zakaz bezpośredniego i pośredniego świadczenia pomocy i usług dotyczących broni i sprzętu wojskowego na rzecz tych osób, podmiotów lub organów.

⁽¹⁾ Zob. s. 17 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2009, s. 73.

▼ **B**

- (5) Dnia 19 marca 2010 r. Rada Bezpieczeństwa przyjęła rezolucję RB ONZ nr 1916 (2010), w której między innymi postanowiono złagodzić niektóre ograniczenia i zobowiązania stosowane zgodnie z reżimem sankcji, by umożliwić organizacjom międzynarodowym, regionalnym i subregionalnym dostawę towarów i zapewnienie pomocy technicznej oraz by zapewnić terminowe dostarczanie przez ONZ potrzebnej w trybie pilnym pomocy humanitarnej.
- (6) Dnia 12 kwietnia 2010 r. Komitet Sankcji przyjął wykaz osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.
- (7) Na tej podstawie w dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/231/WPZiB.
- (8) Środki te wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dlatego też do ich wdrożenia w Unii niezbędny jest akt Unii, który zagwarantuje w szczególności, że środki te będą jednolicie stosowane przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (9) Rozporządzenie Rady (WE) nr 147/2003 z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii⁽¹⁾ wprowadziło ogólny zakaz świadczenia doradztwa technicznego, pomocy, szkoleń, zapewniania finansowania lub pomocy przy finansowaniu w związku z działalnością militarną wobec wszystkich osób, podmiotów lub organów w Somalii. Należy przyjąć nowe rozporządzenie Rady w celu wdrożenia środków dotyczących osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów umieszczonych w wykazie przez ONZ.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (11) Niniejsze rozporządzenie jest także w pełni zgodne ze zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.
- (12) W związku z konkretnym, związanym z sytuacją w Somalii, zagrożeniem dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w tym regionie oraz w celu zapewnienia spójności z procedurą zmian i dokonywania przeglądu załącznika do decyzji Rady 2010/231/WPZiB, uprawnienia do zmiany wykazu znajdującego się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinny być wykonywane przez Radę.
- (13) Procedura zmiany wykazu znajdującego się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinna przewidywać przekazywanie wskazanym osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom uzasadnienia umieszczenia ich w wykazie przekazanego przez Komitet Sankcji, aby dać im możliwość przedstawienia uwag. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna zweryfikować swoją decyzję na podstawie tych uwag i stosownie poinformować daną osobę, podmiot lub organ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2003, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

▼B

- (14) Aby osiągnąć najwyższy stopień pewności prawa w Unii, należy opublikować nazwiska i inne odpowiednie dane identyfikujące osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy, których fundusze i zasoby gospodarcze są zamrożone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (15) Każde przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno przebiegać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾ oraz zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾.
- (16) Państwa członkowskie powinny ustalić sankcje mające zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. Przewidziane sankcje powinny być proporcjonalne, skuteczne i odstraszające,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „fundusze” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści, w tym między innymi:
- (i) gotówkę, czeki, rozszczenia pieniężne, polecenia wypłaty, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
 - (ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne;
 - (iii) publiczne i prywatne rynkowe papiery wartościowe i papiery dłużne, w tym akcje i udziały, świadectwa depozytowe dotyczące papierów wartościowych, obligacje, weksle, poręczenia, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;
 - (iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wytwarzane przez aktywa;
 - (v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;
 - (vi) akredytywy, listy przewozowe (konosamenty), kwity zastawne;
 - (vii) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych;
- b) „zamrożenie funduszy” oznacza zapobieganie jakimkolwiek ruchom funduszy, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

▼B

własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z funduszy, w tym również zarządzanie portfelem;

- c) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego typu aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są funduszami, ale mogą być użyte do pozyskania funduszy, towarów lub usług;
- d) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym między innymi poprzez sprzedaż, wynajem lub ich obciążanie hipoteką;
- e) „Komitet Sankcji” oznacza Komitet Rady Bezpieczeństwa utworzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) dotyczącej Somalii;
- f) „pomoc techniczna” oznacza wszelkie techniczne wsparcie związane z naprawami, pracami rozwojowymi, produkcją, montażem, testowaniem, utrzymaniem lub wszelką inną obsługą techniczną; pomoc techniczna może przyjmować postać instruktażu, doradztwa, szkoleń, przekazania praktycznej wiedzy bądź umiejętności lub usług konsultingowych; pomoc techniczna obejmuje porady udzielane w formie ustnej;
- g) „usługi inwestycyjne” oznaczają:
 - (i) przyjmowanie i przekazywanie zleceń dotyczących jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;
 - (ii) wykonywanie zleceń w imieniu klientów;
 - (iii) prowadzenie transakcji na własny rachunek;
 - (iv) zarządzanie portfelami inwestycyjnymi;
 - (v) doradztwo inwestycyjne;
 - (vi) underwriting instrumentów finansowych lub wprowadzanie instrumentów finansowych w sposób gwarantowany;
 - (vii) wprowadzenie instrumentów finansowych w sposób niegwarantowany; lub
 - (viii) prowadzenie wielostronnych systemów obrotu,

pod warunkiem że dana działalność dotyczy dowolnego z instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽¹⁾;
- h) „terytorium Unii” oznacza terytoria, do których mają zastosowanie Traktaty, na zasadach określonych w Traktatach;
- i) „uzasadnienie” oznacza przeznaczoną do wiadomości publicznej część opisu sprawy lub, w stosownych przypadkach, streszczone uzasadnienie umieszczenia w wykazie przedstawione przez Komitet Sankcji.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością, pozostające w posiadaniu, we faktycznym władaniu lub pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I.

2. Funduszy ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio lub pośrednio, osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I, ani też na ich rzecz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

▼M4

3. Załącznik I obejmuje osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji jako:

- a) zaangażowane w działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii lub wspierające takie działania, w tym akty zagrażające pokojowi i procesowi pojednania w Somalii, czy też zagrażające użyciem siły wobec federalnego rządu Somalii lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM);
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy, które naruszyły embargo na broń lub zakaz dostarczania związanej z tym pomocy, lub restrykcje dotyczące odsprzedaży i transferu broni, określone w pkt 34 rezolucji RB ONZ nr 2093 (2013);
- c) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej lub jej dystrybucję w Somalii;
- d) będące przywódcami politycznymi lub wojskowymi werbującymi lub wykorzystującymi dzieci w konfliktach zbrojnych w Somalii, z pogwałceniem obowiązującego prawa międzynarodowego;
- e) odpowiedzialne za naruszenia obowiązującego prawa międzynarodowego w Somalii popełnione wobec ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktu zbrojnego, obejmujące zabójstwa i okaleczanie, przemoc seksualną i przemoc uwarunkowaną płcią, ataki na szkoły i szpitale oraz porwania i przymusowe przesiedlenia.

▼B

4. Zabrania się udziału, umyślnego i świadomego, w czynnościach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie obejście środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie stanowi podstawy żadnej odpowiedzialności osób fizycznych lub prawnych ani podmiotów lub organów, które udostępniły fundusze lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 3

1. Art. 2 ust. 2 nie ma zastosowania do dodatkowych środków wpływających na zamrożone rachunki z tytułu:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą wskazania danej osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, przez Komitet Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają art. 2 ust. 1.

2. Art. 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków funduszami przekazanymi na rachunek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów umieszczonych w wykazie, pod warunkiem że wszelkie dodatkowe kwoty na takich rachunkach również zostaną zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia o takich transakcjach właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II.

▼B*Artykuł 4***▼M2**

1. Art. 2 ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do udostępniania funduszy lub zasobów gospodarczych niezbędnych do zapewnienia terminowego dostarczania pilnie potrzebnej pomocy humanitarnej do Somalii przez ONZ, jej wyspecjalizowane agencje lub programy, przez świadczące pomoc humanitarną organizacje humanitarne posiadające status obserwatora w Zgromadzeniu Ogólnym Organizacji Narodów Zjednoczonych i przez ich partnerów wykonawczych, w tym dwustronnie lub wielostronnie finansowane organizacje pozarządowe uczestniczące w skonsolidowanej akcji ONZ na rzecz Somalii.

▼B

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi podstawy żadnej odpowiedzialności osób fizycznych lub prawnych ani podmiotów lub organów, które udostępniły fundusze lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania nie są objęte przedmiotowym zwolnieniem.

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą udzielić zezwolenia, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie określonych funduszy lub zasobów gospodarczych po spełnieniu następujących warunków:

- a) dany właściwy organ stwierdził, że fundusze lub zasoby gospodarcze są:
- (i) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku I i zależnych od nich członków rodziny, w tym opłat za środki spożywcze, czynsz lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłaty na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
 - (ii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych honorariów i zwrot wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych; lub
 - (iii) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub kosztów usług związanych z rutynowym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych; oraz
- b) dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji o swoich ustaleniach i chęci udzielenia takiego zezwolenia, a Komitet Sankcji nie zgłosił sprzeciwu wobec tych działań w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia.

2. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą udzielić zezwolenia na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie określonych funduszy lub zasobów gospodarczych, po ustaleniu, że dane fundusze lub zasoby gospodarcze są niezbędne dla pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że Komitet Sankcji został powiadomiony o tych ustaleniach przez państwo członkowskie oraz że ustalenia te zostały zatwierdzone przez ten komitet.

3. Właściwe państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie i Komisję o zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 i 2.

▼ B*Artykuł 6*

W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą udzielić zezwolenia na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, po spełnieniu następujących warunków:

- a) fundusze lub zasoby gospodarcze podlegają zastawowi sądowemu, administracyjnemu lub arbitrażowemu ustanowionemu przed datą wskazania danej osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, przez Komitet Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa, lub orzeczeniu sądu, organu administracyjnego lub organu arbitrażowego wydanemu przed tą datą;
- b) fundusze lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń, których zabezpieczeniem jest tego typu zastaw, lub roszczeń uznanych za zasadne w takim orzeczeniu, w granicach wynikających z obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących praw osób wysuwających tego typu roszczenia;
- c) decyzja o zastawie lub orzeczenie nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionego w załączniku I;
- d) zastaw lub orzeczenie nie są sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego; oraz
- e) Komitet Sankcji został powiadomiony przez państwo członkowskie o zastawie lub orzeczeniu.

Artykuł 7

Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych lub odmowa ich udostępnienia, dokonane w dobrej wierze, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie skutkują żadnego rodzaju odpowiedzialnością osoby fizycznej bądź prawnej lub organu wykonującego takie działanie ani jego dyrektorów lub pracowników, chyba że udowodniono, że fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone na skutek zaniedbania.

Artykuł 8

1. Osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I zabrania się zapewniać, bezpośrednio lub pośrednio:

- a) pomoc techniczną związaną z działalnością wojskową lub dostawą, sprzedażą, transferem, produkcją, utrzymaniem lub wykorzystaniem dóbr i technologii ujętych we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej ⁽¹⁾;
- b) finansowanie lub pomoc finansową związaną z działalnością wojskową lub dostawą, sprzedażą, transferem, produkcją, utrzymaniem lub wykorzystaniem dóbr i technologii ujętych we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej;
- c) usługi inwestycyjne związane z działalnością wojskową lub dostawą, sprzedażą, transferem, produkcją, utrzymaniem lub wykorzystaniem dóbr i technologii ujętych we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 19.

▼B

2. Zabrania się umyślnego i świadomego udziału w czynnościach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie obejście zakazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zakaz określony w ust. 1 lit. b), nie stanowi podstawy żadnej odpowiedzialności osób fizycznych lub prawnych ani podmiotów lub organów, które zapewniły finansowanie lub pomoc finansową, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej, osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy są zobowiązane:

- a) dostarczać bezzwłocznie właściwym organom, wskazanym na stronach internetowych wymienionych w załączniku II jako organy właściwe dla państwa członkowskiego, w którym zamieszkują lub mają siedzibę, wszelkich informacji ułatwiających zachowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem, takich jak informacje o rachunkach i funduszach zamrożonych zgodnie z art. 2, i przekazywać te informacje Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem tych właściwych organów; oraz
- b) współpracować z właściwymi organami, wskazanymi na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, przy weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem zostają wykorzystane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

Artykuł 10

Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i wymieniają wszelkie inne stosowne informacje będące w ich posiadaniu w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacje dotyczące naruszeń i problemów z przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 11

Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji umieszczają w wykazie osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ i przedstawiają uzasadnienie takiego wskazania, Rada umieszcza taką osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ w załączniku I. Rada powiadamia o swojej decyzji i uzasadnieniu daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostają zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i stosownie informuje daną osobę, podmiot lub organ.

▼B*Artykuł 13*

W przypadku gdy ONZ podejmuje decyzję o usunięciu z wykazu osoby, podmiotu lub organu, lub o zmianie danych identyfikacyjnych osoby, podmiotu lub organu umieszczonych w wykazie, Rada zmienia odpowiednio załącznik I.

Artykuł 14

W załączniku I znajdują się w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W odniesieniu do osób fizycznych informacje takie mogą obejmować nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku I umieszczana jest także data wskazania przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach mających zastosowanie, gdy naruszone zostaną przepisy niniejszego rozporządzenia, i stosują wszelkie niezbędne środki, by zapewnić ich wykonanie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 16

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i podają ich nazwy na stronach internetowych wymienionych w załączniku II lub za pośrednictwem tych stron.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich właściwych organach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie.

3. Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania informacji we wszystkich przypadkach, gdy wymagają tego przepisy niniejszego rozporządzenia, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

- a) na terytorium Unii, w tym w granicach jej przestrzeni powietrznej;
- b) na pokładzie każdego statku powietrznego lub statku wodnego podlegającego jurysdykcji jednego z państw członkowskich;
- c) do każdej osoby będącej obywatelem państwa członkowskiego przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

▼B

- d) do każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa jednego z państw członkowskich;
- e) do każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

M1

ZALĄCZNIK I

WYKAZ OSÓB FIZYCZNYCH I PRAWNYCH, PODMIOTÓW LUB ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 I 8

I. Osoby

1. Yasin Ali Baynah (znany również jako a) Ali, Yasin Baynah, b) Ali, Yassin Mohamed, c) Baynah, Yasin, d) Baynah, Yassin, e) Baynax, Yasiin Cali, f) Beenah, Yasin, g) Beenah, Yassin, h) Beenax, Yasin, i) Beenax, Yassin, j) Benah, Yasin, k) Benah, Yassin, l) Benax, Yassin, m) Beynah, Yasin, n) Binah, Yassin, o) Cali, Yasiin Baynax).

Data urodzenia: 24 grudnia 1965 r. Obywatelstwo: somalijskie. Inne obywatelstwo: szwedzkie. Miejsce pobytu: Rinkeby, Sztokholm, Szwecja; Mogadysu, Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Yasin Ali Baynah podzegał do ataków przeciw tymczasowemu rządowi federalnemu oraz misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM). Mobilizował także poparcie dla Sojuszu na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii i organizacji Hisbul Islam oraz gromadził fundusze dla tych organizacji, które są czynnie zaangażowane w popełnianie czynów zagrażających pokojowi i bezpieczeństwu w Somalii, w tym poprzez odrzucenie porozumienia z Dżibuti oraz ataki na siły rządowe i siły AMISOM w Mogadyszu.

2. Hassan Dahir Aweys (znany również jako a) Ali, Sheikh Hassan Dahir Aweys, b) Awe, Hassan Dahir, c) Awe, Shaykh Hassan Dahir, d) Aweys, Hassen Dahir, e) Aweys, Ahmed Dahir, f) Aweys, Sheikh, g) Aweys, Sheikh Hassan Dahir, h) Dahir, Aweys Hassan, i) Ibrahim, Mohammed Hassan, j) OAIS, Hassan Tahir, k) Uways, Hassan Tahir, l) „Hassan, Sheikh”).

Data urodzenia: 1935 r. Obywatel: Somalii. Obywatelstwo: somalijskie. Miejsce pobytu: Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Hassan Dahir Aweys działał i nadal działa jako starszy rangą przywódca polityczny i ideologiczny różnorodnych zbrojnych grup opozycyjnych odpowiedzialnych za ustawiczne naruszanie ogólnego i całkowitego embarga na dostawy broni lub za czyny zagrażające porozumieniu pokojowemu z Dżibuti, tymczasowemu rządowi federalnemu oraz siłom misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM). Między czerwcem 2006 roku a wrześniem 2007 roku Aweys służył jako przewodniczący komitetu centralnego Związku Sądów Islamskich; w lipcu 2008 roku ogłosił się przewodniczącym Sojuszu na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii - oddział Asmara; w maju 2009 roku został mianowany przewodniczącym organizacji Hisbul Islam - sojuszu ugrupowań przeciwnych tymczasowemu rządowi federalnemu. Na każdym z tych stanowisk wypowiedzi i działania Aweysa świadczyły o jednoznacznym i utrwalonym zamiarze demontażu tymczasowego rządu federalnego i wydalenia misji AMISOM siłą z Somalii.

3. Hassan Abdullah Hersi Al-Turki (znany również jako a) Al-Turki, Hassan, b) Turki, Hassan, c) Turki, Hassan Abdillahi Hersi, d) Turki, Sheikh Hassan, e) Xirsi, Xasan Cabdilaahi, f) Xirsi, Xasan Cabdulle).

Data urodzenia: ok. 1944 roku. Miejsce urodzenia: region Ogaden, Etiopia. Obywatelstwo: somalijskie. Miejsce pobytu: Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Hassan Abdullah Hersi Al-Turki był starszym rangą przywódcą zbrojnej grupy partyzanckiej od połowy lat 90. i miał udział w licznych naruszeniach embarga na dostawy broni. W roku 2006 Al-Turki wysłał siły wspomagające przejęcie Mogadyszu przez Związek Sądów Islamskich i ujawnił się jako przywódca wojskowy tego ugrupowania, powiązanego z grupą al-Shabaab. Od roku 2006 al-Turki udostępniał kontrolowane przez siebie terytorium na szkolenia różnych zbrojnych ugrupowań opozycyjnych, w tym al-Shabaab. We wrześniu 2007 roku al-Turki wystąpił w pokazanym w serwisie informacyjnym telewizji Al-Dżazira nagraniu wideo pokazującym szkolenie grup partyzanckich pod jego przywództwem.

▼ **M1**

4. Ahmed Abdi aw-Mohamed (znany również jako a) Abu Zubeyr, Muktar Abdirahman, b) Abuzubair, Muktar Abdulrahim, c) Aw Mohammed, Ahmed Abdi, d) Aw-Mohamud, Ahmed Abdi, e) „Godane”, f) „Godani”, g) „Mukhtar, Shaykh”, h) „Zubeyr, Abu”).

Data urodzenia: 10 lipca 1977 r. Miejsce urodzenia: Hargeysa, Somalia. Obywatelstwo: somalijskie. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Ahmed Abdi Aw-Mohamed jest starszym rangą przywódcą ugrupowania al-Shabaab i został publicznie ogłoszony emirem tej organizacji w grudniu 2007 roku. Sprawuje obowiązki dowódcy operacji al-Shabaab w całej Somalii. Aw-Mohamed potępił proces pokojowy z Dżibuti jako obcy spisek, a w nagraniu audio dla mediów somalijskich z maja 2009 roku potwierdził, że jego siły brały udział w ostatnich walkach w Mogadiszu.

5. Fuad Mohamed Khalaf (znany również jako a) Fuad Mohamed Khalif, b) Fuad Mohamed Qalaf, c) Fuad Mohammed Kalaf, d) Fuad Mohamed Kalaf, e) Fuad Mohammed Khalif, f) Fuad Khalaf, g) Fuad Shongale, h) Fuad Shongole, i) Fuad Shangole, j) Fuad Songale, k) Fouad Shongale, l) Fuad Muhammad Khalaf Shongole).

Obywatelstwo: somalijskie. Miejsce pobytu: Mogadiszu, Somalia. Inne miejsce pobytu: Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Fuad Mohamed Khalaf umożliwił wsparcie finansowe dla ugrupowania al-Shabaab; w maju 2008 roku przeprowadził dwie akcje gromadzenia funduszy dla tego ugrupowania w meczetach w miejscowości Kismaayo w Somalii. W kwietniu 2008 roku Khalaf i kilka innych osób przeprowadzili za pomocą ładunków wybuchowych umieszczonych w pojazdach zamachy na bazy etiopskie i obiekty somalijskiego tymczasowego rządu federalnego w Mogadiszu w Somalii. W maju 2008 roku Khalaf i grupa bojowników zaatakowała i przejęła posterunek policji w Mogadiszu, zabijając i raniąc kilku żołnierzy.

6. Bashir Mohamed Mahamoud (znany również jako a) Bashir Mohamed Mahmoud, b) Bashir Mahmud Mohammed, c) Bashir Mohamed Mohamud, d) Bashir Mohamed Mohamoud, e) Bashir Yare, f) Bashir Qorgab, g) Gure Gap, h) „Abu Muscab”, i) „Qorgab”).

Data urodzenia: ok. 1979–1982 roku. Podawana alternatywnie data urodzenia: 1982. Obywatelstwo: somalijskie. Miejsce pobytu: Mogadiszu, Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Bashir Mohamed Mahamoud jest wojskowym dowódcą ugrupowania al-Shabaab. Był on także jednym z ok. dziesięciu członków rady przywódców al-Shabaab na koniec roku 2008. Mahamoud oraz jego współpracownik dowodzili 10 czerwca 2009 r. atakiem mózdzierzowym na obiekty somalijskiego tymczasowego rządu federalnego w Mogadiszu.

7. Mohamed Sa'id (znany również jako a) „Atom”, b) Mohamed Sa'id Atom, c) Mohamed Siad Atom).

Data urodzenia: ok. 1966 roku. Miejsce urodzenia: Galgala, Somalia. Miejsce pobytu: Galgala, Somalia. Inne miejsce pobytu: Badhan, Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Mohamed Sa'id „Atom” popełniał czyny zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii. Atom pośrednio lub bezpośrednio dostarczał, sprzedawał lub przekazywał do Somalii broń lub związane z nią materiały lub świadczył doradztwo, szkolenia lub pomoc, w tym finansowanie i pomoc finansową związaną z działaniami wojskowymi naruszającymi embargo na dostawy broni. Atom został określony jako jeden z głównych dostawców broni i amunicji dla operacji ugrupowania al-Shabaab w regionie Puntland. Określany jest jako przywódca partyzantki, która pojawiła się w roku 2006 we wschodniej części regionu Sanaag w północnej Somalii. Partyzantka ta składa się z ok. 250 bojowników i zarzuca się jej udział w porwaniach, piractwo i terroryzm; importuje ona własną broń z naruszeniem embargo. Atom sprawił, że jego bojówka jest główną siłą wojskową w regionie, mającą swoją główną bazę koło miejscowości Galgala, a drugorzędną bazę koło miejscowości Badhan. Według niektórych informacji Atom jest powiązany z al-Shabaab i być może otrzymuje polecenia od przywódcy al-Shabaab Fu'aad Mohameda Khalafa.

▼ **M1**

Ponadto Atom ma prawdopodobnie udział w nielegalnym przywozie broni do Somalii. Informacje z licznych źródeł wskazują, że jego siły otrzymują broń i sprzęt z Jemenu i Erytrei. Według doniesienia z grudnia 2008 roku świadek naoczny opisał sześć takich transportów w ciągu czterech tygodni na początku roku 2008, z których każdy mieścił się w dwóch półciężarówkach i składał się z broni lekkiej, amunicji i naboju do granatników rakietowych. Według biznesmena z Bosasso obeznanego z handlem bronią, przesyłki Atoma nie wchodziły na rynek broni, co sugeruje, że albo są one zatrzymywane do użytku przez jego siły, albo są przekazywane do odbiorców w południowej Somalii, gdzie działa al-Shabaab.

Siły Atoma były zamieszane w porwanie niemieckiego pracownika organizacji humanitarnej, w porwanie dwóch Somalijczyków koło Bosasso oraz w zamach bombowy na imigrantów z Etiopii w Bosasso w dniu 5 lutego 2008 r., w którym 20 osób zginęło, a ponad 100 zostało rannych. Bojówka Atoma mogła też odgrywać drugorzędną rolę w porwaniu niemieckiej pary schwytanej przez piratów w czerwcu 2008 roku.

8. Fares Mohammed Mana'a (znany również jako a) Faris Mana'a, b) Fares Mohammed Mana'a).

Data urodzenia: 8 lutego 1965 r. Miejsce urodzenia: Sada, Jemen. Numer paszportu: 00514146; miejsce wystawienia: Sanaa, Jemen. Numer dowodu osobistego: 1417576; miejsce wystawienia: Al-Amana, Jemen; data wystawienia: 7 stycznia 1996 r. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Fares Mohammed Mana'a pośrednio lub bezpośrednio dostarczał, sprzedawał lub przekazywał do Somalii broń lub związane z nią materiały z naruszeniem embarga na dostawy broni. Mana'a jest znanym handlarzem bronią. W październiku 2009 roku rząd Jemenu przedstawił czarną listę handlarzy broni, na której Mana'a figurował na pierwszym miejscu; listę tę sporządzono w ramach próby powstrzymania zalewu broni w tym kraju, gdzie podobno jest więcej broni niż ludzi. „Faris Mana'a jest ważnym handlarzem bronią i jest to powszechnie wiadome” zgodnie z doniesieniem amerykańskiego dziennikarza z czerwca 2009 roku; dziennikarz ten jest komentatorem spraw dotyczących Jemenu, jest autorem półrocznego sprawozdania na temat tego kraju i brał udział w pracach grupy analitycznej Jane's Intelligence Group. W artykule w gazecie „Yemen Times” z grudnia 2007 roku Mana'a jest określony jako „szejk Fares Mohammed Mana'a, handlarz bronią”. W artykule w gazecie „Yemen Times” ze stycznia 2008 roku jest on określony jako „szejk Fares Mohammed Mana'a, handlujący bronią”.

Od połowy roku 2008 Jemen nadal służy jako główny ośrodek nielegalnych transportów broni do rejonu Rogu Afryki, zwłaszcza przewozów broni morzem do Somalii. Istnieją niepotwierdzone doniesienia, że Faris Mana'a wielokrotnie uczestniczył w transportach do Somalii. W roku 2004 Mana'a miał udział w kontraktach na dostawy broni z Europy Wschodniej, którą to broń podobno sprzedawano somalijskim bojownikom. Pomimo obowiązującego od 1992 roku embarga ONZ na dostawy broni do Somalii, zainteresowanie Farisa Mana'a przemycań broni do Somalii datuje się co najmniej od roku 2003. Mana'a przedstawił w 2003 roku ofertę zakupu tysięcy sztuk broni w Europie Wschodniej i dał do zrozumienia, że planuje sprzedać część tej broni w Somalii.

9. Hassan Mahat Omar (znany również jako: a) Hassaan Hussein Adam, b) Hassane Mahad Omar, c) Xassaan Xuseen Adan, d) Asan Mahad Cumar, e) Abu Salman, f) Abu Salmaan, g) Sheikh Hassaan Hussein).

Data urodzenia: 10 kwietnia 1979 r. Miejsce urodzenia: Garissa, Kenia. Obywatelstwo: prawdopodobnie etiopskie. Numer paszportu: A 1180173 Kenia, data ważności: 20 sierpnia 2017 r. Dokument tożsamości nr 23446085. Miejsce pobytu: Nairobi (Kenia). Data umieszczenia w wykazie ONZ: 28 lipca 2011 r.

Hassan Mahat Omar popełnia czyny zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii. Jest on imamem i jednym z przywódców Masjid-ul-Axmar - nieformalnego ośrodka w Nairobi powiązanego z ugrupowaniem al-Shabaab. Bierze także udział w werbowaniu nowych członków i pozyskiwaniu funduszy dla al-Shabaab, także za pośrednictwem Internetu przez związaną z al-Shabaab stronę alqimmaah.net.

Oprócz tego na stronie ugrupowania al-Shabaab służącej do rozmów internetowych wydał fatwę wzywającą do ataków na tymczasowy rząd federalny.

▼ M1

10. Omar Hammami (również znany jako: a) Abu Maansuur Al-Amriki, b) Abu Mansour Al-Amriki, c) Abu Mansuur Al-Amriki, d) Umar Hammami, e) Abu Mansur Al-Amriki).

Data urodzenia: 6 maja 1984 r. Miejsce urodzenia: stan Alabama, Stany Zjednoczone. Obywatelstwo: amerykańskie. Uważa się także, że posiada obywatelstwo syryjskie.

Numer paszportu: 403062567 (USA). Nr ubezpieczenia społecznego: 423-31-3021 (USA). Miejsce pobytu: Somalia. Dodatkowe informacje: żonaty z Somalijką. Mieszkał w Egipcie w roku 2005 i przeniósł się do Somalii w roku 2009. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 28 lipca 2011 r.

Omar Hammami popełnia czyny zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii. Jest starszym rangą członkiem ugrupowania al-Shabaab. Bierze udział w werbowaniu, finansowaniu i opłacaniu zagranicznych bojowników w Somalii. Określa się go jako eksperta od materiałów wybuchowych i działań wojennych ogółem. Od października 2007 roku występował w relacjach telewizyjnych i w propagandowych nagraniach wideo ugrupowania al-Shabaab. W nagraniu wideo pokazano go w trakcie szkolenia bojowników al-Shabaab. Występował także w nagraniach wideo i na stronach internetowych, wzywając bojowników do przystąpienia do al-Shabaab.

▼ M3

11. Jim'ale, Ali Ahmed Nur (alias a) Jim'ale, Ahmed Ali, b) Jim'ale, Ahmad Nur Ali, c) Jim'ale, Sheikh Ahmed, d) Jim'ale, Ahmad Ali, e) Jim'ale, Shaykh Ahmed Nur)

Data urodzenia: 1954 r. Miejsce urodzenia: Eilbur, Somalia. Obywatelstwo: somalijskie. Inne obywatelstwo: dżibuckie. Paszport: A0181988 (Somalia), ważny do 23 stycznia 2011 r. Miejsce pobytu: Dżibuti, Republika Dżibuti. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 lutego 2012 r.

Ali Ahmed Nur Jim'ale (Jim'ale) pełnił funkcje przywódcze w dawnej Radzie Sądów Islamskich Somalii, zwanej także Unią Sądów Islamskich Somalii – gremium związanym z radykalnym islamem. Najbardziej radykalne odłamy Unii Sądów Islamskich Somalii dały ostatecznie początek ugrupowaniu zwanemu Al Shabaab. W kwietniu 2010 r. komitet Rady Bezpieczeństwa ONZ utworzony na mocy rezolucji nr 751 (1992) i nr 1907 (2009) dotyczących Somalii i Erytrei („komitet sankcji wobec Somalii/Erytrei”) umieścił Al Shabaab w wykazie podmiotów objętych ukierunkowanymi sankcjami. Wspomniany komitet umieścił ugrupowanie Al Shabaab w wykazie ze względu na to, że podmiot ten angażował się w akty bezpośrednio lub pośrednio zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w tym akty stanowiące zagrożenie dla tymczasowego rządu federalnego Somalii.

W sprawozdaniu z dnia 18 lipca 2011 r., sporządzonym przez grupę monitorującą komitetu sankcji wobec Somalii/Erytrei (S/2011/433), Jim'ale określany jest jako jeden z czołowych biznesmenów i jedna ze znaczących postaci zaangażowanych w prowadzony przez ugrupowanie Al Shabaab handel węglem drzewnym i cukrem oraz cieszących się uprzywilejowanymi stosunkami z tym ugrupowaniem.

Jim'ale określany jest jako jeden z głównych finansistów ugrupowania Al Shabaab i jest z nim powiązany ideologicznie. Jim'ale udzielił kluczowego wsparcia finansowego i politycznego Hassanowi Dahirowi Aweysowi („Aweys”), który został także umieszczony w wykazie przez komitet sankcji wobec Somalii/Erytrei. Były wiceprzywódca ugrupowania Al Shabaab, Emir Muktar Robow, podobno nadal usiłował utrwalić swoją pozycję polityczną w ramach tej organizacji w połowie 2011 r. Aweys i Jim'ale zostali zaangażowani przez Robowa, co miało służyć realizacji ich wspólnych celów oraz umocnieniu ogólnej pozycji w kontekście rozłamu w przywództwie ugrupowania Al Shabaab.

Na jesieni 2007 r. Jim'ale utworzył w Dżibuti firmę o nazwie Investors Group, będącą przykrywką dla działań ekstremistycznych. Celem tej grupy w krótkiej perspektywie było destabilizowanie Somalilandu przez finansowanie działań ekstremistycznych i nabywania broni. Grupa pomagała w przemycaaniu broni strzeleckiej z Erytrei przez Dżibuti do piątego regionu Etiopii, gdzie przesyłki trafiały do ekstremistów. Od połowy 2008 r. Jim'ale nadal prowadził firmę Investors Group.

▼ M3

Pod koniec września 2010 r. utworzył firmę ZAAD umożliwiającą dokonywanie przelewów za pośrednictwem telefonów komórkowych i zawarł umowę z ugrupowaniem Al Shabaab, by przelewy dokonywane były z większą anonimowością – przez zniesienie wymogu okazywania dowodu tożsamości.

Pod koniec 2009 r. Jim'ale dysponował także funduszem „hawala”; gromadził w nim podatek „zakat”, który dostarczany był ugrupowaniu Al Shabaab.

Od grudnia 2011 r. niezidentyfikowani darczyńcy z Bliskiego Wschodu przekazywali pieniądze Jim'alemu, który przez finansowych pośredników przesyłał je ugrupowaniu Al Shabaab.

W 2009 r. Jim'ale wraz z innymi osobami o podobnych poglądach osłabiał tymczasowy rząd federalny Somalii, odmawiając udziału w działaniach na rzecz pojednania w Somalii. Pod koniec 2011 r. Jim'ale aktywnie wspierał Al Shabaab, oferując za darmo środki łączności, możliwość korzystania z pojazdów, pomoc żywnościową i doradztwo polityczne oraz zorganizował zbieranie funduszy na potrzeby Al Shabaab za pośrednictwem różnych grup biznesowych.

12. Aboud Rogo Mohammed (alias a) Aboud Mohammad Rogo, b) Aboud Seif Rogo, c) Aboud Mohammed Rogo, d) Sheikh Aboud Rogo, e) Aboud Rogo Muhammad, f) Aboud Rogo Mohamed)

Data urodzenia: 11 listopada 1960 r. Inne możliwe daty urodzenia: a) 11 listopada 1967 r., b) 11 listopada 1969 r., c) 1 stycznia 1969 r. Miejsce urodzenia: Lamu Island (wyspa Lamu), Kenia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 25 lipca 2012 r.

Działający w Kenii ekstremista Aboud Rogo Mohammed stanowi zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa i stabilności Somalii, gdyż zapewnia wsparcie finansowe, materialne, logistyczne lub techniczne ugrupowaniu Al Shabaab – podmiotowi umieszczonemu w wykazie przez komitet RB ONZ ustanowiony na mocy rezolucji nr 751 (1992) dotyczącej Somalii i rezolucji nr 1907 (2009) dotyczącej Erytrei ze względu na zaangażowanie w akty bezpośrednio lub pośrednio zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii.

Aboud Rogo Mohammed to ekstremistyczny duchowny islamski działający w Kenii. Wywiera wpływ na grupy ekstremistyczne w Afryce Wschodniej w ramach kampanii propagującej przemoc na tym obszarze. Działalność Aboud Rogo obejmuje zbieranie funduszy na potrzeby ugrupowania Al Shabaab.

Będąc głównym ideowym przywódcą ugrupowania Al Hijra, znanego wcześniej jako Muzułmańskie Centrum Młodzieży, Aboud Rogo Mohammed wykorzystywał je jako instrument radykalizacji oraz werbowania członków, głównie Afrykańczyków władających suahili, do prowadzenia działalności bojówkarskiej połączonej z użyciem przemocy w Somalii. Od lutego 2009 r. do lutego 2012 r. w szeregu porywających przemówień Aboud wielokrotnie wzywał do siłowego odrzucenia somalijskiego procesu pokojowego. Podczas tych przemówień Rogo powtarzał apele o użycie przemocy wobec sił Organizacji Narodów Zjednoczonych i misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) oraz wzywał słuchaczy, by udali się do Somalii, aby przyłączyć się do prowadzonej tam przez Al Shabaab walki z rządem Kenii.

Aboud Rogo Mohammed oferuje także porady co do tego, w jaki sposób kenijscy rekruci przyłączający się do ugrupowania Al Shabaab mogą uniknąć wykrycia przez kenijskie władze oraz które wybrać trasy, kierując się z Mombasy lub Lamu do twierdzy ugrupowania Al Shabaab w Somalii, w szczególności do Kismayo (Kismaju). Ułatwia podróż do Somalii licznym członkom ugrupowania zwerbowanym w Kenii.

We wrześniu 2011 r. Rogo prowadził w Mombasie w Kenii werbunek osób, które miały się udać do Somalii, przypuszczalnie w celu przeprowadzenia operacji terrorystycznych. We wrześniu 2008 r. Rogo zorganizował w Mombasie spotkanie służące zebraniu funduszy na finansowanie działań ugrupowania Al Shabaab w Somalii.

13. Abubaker Shariff Ahmed (alias a) Makaburi, b) Sheikh Abubakar Ahmed, c) Abubaker Shariff Ahmed, d) Abu Makaburi Shariff, e) Abubaker Shariff, f) Abubakar Ahmed)

▼ **M3**

Data urodzenia: 1962 r. Inna możliwa data urodzenia: 1967 r. Miejsce urodzenia: Kenia. Miejsce pobytu: okolice Majengo (Mombasa, Kenia). Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2012 r.

Abubaker Shariff Ahmed jest jedną z czołowych osób pomagających w werbowaniu i zajmujących się werbowaniem młodych muzułmanów z Kenii na potrzeby działalności bojówkarskiej połączonej z użyciem przemocy w Somalii oraz jednym z bliskich współpracowników Aboud Rogo. Zapewnia wsparcie materialne grupom ekstremistycznym w Kenii (oraz w innych miejscach we Wschodniej Afryce). Częste podróże do twierdz ugrupowania Al Shabaab w Somalii, w tym do Kismayo (Kismaju), pozwoliły mu na utrzymanie bliskich związków z wyższymi rangą członkami tego ugrupowania.

Abubaker Shariff Ahmed bierze także udział w gromadzeniu funduszy na potrzeby ugrupowania Al Shabaab oraz w zarządzaniu tymi funduszami; ugrupowanie to zostało umieszczone w wykazie przez komitet RB ONZ ustanowiony na mocy rezolucji nr 751 (1992) dotyczącej Somalii i rezolucji nr 1907 (2009) dotyczącej Erytrei ze względu na zaangażowanie w akty bezpośrednio lub pośrednio zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii.

Abubaker Shariff Ahmed nawoływał młodych mężczyzn w meczetach Mombasy do tego, by udawali się do Somalii, dokonywali aktów ekstremistycznym, walczyli dla Al-Kaidy i zabijali obywateli USA.

Pod koniec grudnia 2010 r. Abubaker Shariff Ahmed został aresztowany przez władze kenijskie pod zarzutem udziału w zamachu bombowym na dworzec autobusowy w Nairobi. Abubaker Shariff Ahmed jest także przywódcą działającej w Kenii organizacji młodzieżowej z Mombasy, powiązanej z ugrupowaniem Al Shabaab.

Od 2010 r. Abubaker Shariff Ahmed działał jako osoba pomagająca w werbowaniu i zajmująca się werbowaniem członków dla ugrupowaniu Al Shabaab w okolicy Majengo (Mombasa, Kenia).

▼ **M1**II. **Podmioty**

Al-Shabaab (znane również jako a) Al-Shabab, b) Shabaab, c) The Youth, d) Mujahidin Al-Shabaab Movement, e) Mujahideen Youth Movement, f) Mujahidin Youth Movement, g) MYM, h) Harakat Shabab Al-Mujahidin, i) Hizbul Shabaab, j) Hisb'ul Shabaab, k) Al-Shabaab Al-Islamiya, l) Youth Wing, m) Al-Shabaab Al-Islam, n) Al-Shabaab Al-Jihaad, o) The Unity Of Islamic Youth, p) Harakat Al-Shabaab Al-Mujaahidiin, q) Harakatul Shabaab Al Mujaahidiin, r) Mujaahidiin Youth Movement).

Miejsce pobytu: Somalia. Data umieszczenia w wykazie ONZ: 12 kwietnia 2010 r.

Al-Shabaab popełniało czyny pośrednio lub bezpośrednio zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, obejmujące m.in. czyny zagrażające porozumieniu pokojowemu z Dżibuti z dnia 18 sierpnia 2008 r. lub procesowi politycznemu oraz czyny zagrażające tymczasowym instytucjom federalnym, misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) lub innym międzynarodowym operacjom pokojowym dotyczącym Somalii.

Al-Shabaab utrudniało także dostarczenie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej lub jej dystrybucję w Somalii.

Zgodnie z oświadczeniem przewodniczącego Komitetu Rady Bezpieczeństwa utworzonego na podstawie rezolucji nr 751 (1992) dotyczącej Somalii, przekazanych Radzie Bezpieczeństwa w dniu 29 lipca 2009 r. zarówno al-Shabaab, jak i His'bul Islam publicznie i wielokrotnie przyznawały się do dokonania ataków na tymczasowy rząd federalny i AMISOM. Al-Shabaab przyznało się także do zabójstwa urzędników tymczasowego rządu federalnego, a w dniu 19 lipca 2009 r. napadło i doprowadziło do zamknięcia terenowych biur UNOPS (biura ONZ ds. Realizacji Projektów), UNDSS (departamentu ONZ ds. bezpieczeństwa i ochrony) i UNDP (Progamu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju) w regionach Bay i Bakool, naruszając tym samym literę c) rezolucji 1844 (2008). Al-Shabaab także wielokrotnie utrudniało dostęp do pomocy humanitarnej lub jej dostarczenie w Somalii.

Sprawozdanie Rady Bezpieczeństwa ONZ dla jej sekretarza generalnego z dnia 20 lipca 2009 r. dotyczące sytuacji w Somalii zawiera następujące akapity dotyczące działań ugrupowania al-Shabaab w Somalii:

▼ **M1**

Uważa się, że ugrupowania rebelianckie takie jak al-Shabaab wyludzają pieniądze od prywatnych firm i werbują młodych ludzi, w tym dzieci, do walki z rządem w Mogadiszu. Al-Shabaab potwierdziło obecność bojowników z zagranicy w swoich szeregach i otwarcie przyznało, że współpracuje z Al-Kaidą w Mogadiszu w celu obalenia rządu Somalii. Bojownicy zagraniczni, z których wielu podobno pochodzi z Pakistanu i Afganistanu, wydają się być dobrze wyszkoleni i sprawdzeni w walce. Zauważono ich, jak nosząc kaptury dowodzili działaniami ofensywnymi przeciw siłom rządowym w Mogadiszu i okolicach.

Al-Shabaab wzmogło swoją strategię przymusu i zastraszania ludności Somalii, co pokazują starannie zaplanowane, ukierunkowane na duże korzyści zamachy na starszych klanów i ich zatrzymania; kilku członków starszyzny zostało zamordowanych. W dniu 19 czerwca 2009 r. Omar Hashi Aden, minister bezpieczeństwa narodowego zginął w wyniku uruchomionego przez zamachowca-samobójcę wybuchu samochodu-pułapki w Beletwyne. Ponad 30 osób zginęło w tym zamachu, który został stanowczo potępiony przez społeczność międzynarodową i dużą część społeczeństwa Somalii.

Według sprawozdania działającej pod auspicjami Rady Bezpieczeństwa ONZ grupy obserwującej Somalię (2008/769) z grudnia 2008 r. al-Shabaab jest odpowiedzialne za różne zamachy dokonane w Somalii przez ostatnie kilka lat, w tym:

- zgłoszone zabójstwo i ścięcie somalijskiego kierowcy pracującego dla Światowego Programu Żywności we wrześniu 2008 roku;
- zamach bombowy na targu w Puntland w dniu 6 lutego 2008 r., w którym 20 osób zginęło, a ponad 100 zostało rannych;
- serię zamachów bombowych i zabójstw w Somaliland, które miały na celu zakłócenie wyborów parlamentarnych w roku 2006;
- morderstwa kilku pracowników zagranicznych organizacji humanitarnych w latach 2003 i 2004.

Według doniesień al-Shabaab napadło na obiekty ONZ w Somalii w dniu 20 lipca 2009 r. i wydało dekret zakazujący trzem agencjom ONZ wstępu do kontrolowanych przez al-Shabaab obszarów w Somalii. Oprócz tego siły somalijskiego tymczasowego rządu federalnego walczyły z bojówkami al-Shabaab i Hisbul Islam od 11 do 12 lipca 2009 r., w wyniku czego zginęło ponad 60 osób. W walkach 11 lipca 2009 r. al-Shabaab wystrzeliło cztery pociski moździerzowe, które trafiły w kompleks Villa Somalia, w wyniku czego zginęło trzech żołnierzy misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMI-SOM), a ośmiu zostało rannych.

Według artykułu opublikowanego przez British Broadcasting Corporation w dniu 22 lutego 2009 r. al-Shabaab przyznało się do samobójczego zamachu za pomocą samochodu-pułapki na bazę Unii Afrykańskiej w Mogadiszu. Według artykułu Unia Afrykańska potwierdziła, że 11 żołnierzy jej sił pokojowych zginęło, a 15 zostało rannych.

Według artykułu opublikowanego przez agencję Reuters w dniu 14 lipca 2009 r. bojownicy al-Shabaab dokonali w roku 2009 zamachów partyzanckich na siły Somalii i Unii Afrykańskiej.

Według artykułu opublikowanego przez Głos Ameryki w dniu 10 lipca 2009 r., al-Shabaab brało udział w zamachu na somalijskie siły rządowe w maju 2009 roku.

Według artykułu przedstawionego na stronie internetowej Rady Stosunków Zagranicznych w dniu 27 lutego 2009 r., al-Shabaab od 2006 roku prowadziło walkę zbrojną przeciw tymczasowemu rządowi Somalii i jego poplecznikom z Etiopii. Al-Shabaab zabiło jedenastu żołnierzy z Burundi w największym zamachu na żołnierzy sił pokojowych UA od czasu ich rozmieszczenia i twierdzi, że brało udział w ciężkich walkach w Mogadiszu, w których zginęło co najmniej piętnaście osób.

▼ M2

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który należy przysłać powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BULGARIA

<http://www.mfa.bg/en/pages/view/5519>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANIA

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRECJA

<http://www1.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

HISZPANIA

http://www.maec.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-vrede-en-veiligheid/sancties>

▼ **M2**

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika_in_mednarodno_pravo/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adres, na który należy przesyłać powiadomienia skierowane do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
Office EEAS 02/309
B-1049 Bruksela (Belgia)

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu